

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200436
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820200436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej vo veci manželky: K. P., trvale bytom K. XXX/XX, A., zast. JUDr. Editou Balážikovou, advokátkou so sídlom Jesenského 231/5, Partizánske, a manžela: T. P., trvale bytom K. XXX/XX., A., o návrhu manželky na rozvod manželstva, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. júna 2020, č.k. 9Pc/2/2020-40, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. manželstvo účastníkov konania rozviedol a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodoval na základe návrhu manželky, ktorá sa domáhala rozvodu manželstva z dôvodu neusporiadaných vzťahov. Uviedla, že nezhody trvajú už dlhší čas, manžel jej vyčítal, že ju nebude živiť, preto si hľadala zamestnanie. Trovy konania neuplatnila. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že manželstvo účastníkov je formálne a neplní si žiadne funkcie, pre ktoré bolo vytvorené. Účastníci spolu nežijú, spoločný nehospodária a intímne sa nestýkajú. V decembri 2019 podal manžel na manželku trestné oznámenie, manželka bola vo väzbe, teraz má zákaz priblíženia k manželovi a dcére. Manželka udržiava známosť s iným partnerom. Obidvaja manželia uviedli zhodne na pojednávaní, že v manželstve nechcú zotrvať. Manželský zväzok účastníkov je formálny, neplní si biologickú a ekonomickú funkciu a pre nezáujem manželov o udržanie manželstva neexistuje reálny predpoklad, aby ich manželstvo plnilo spoločenský účel, ktorý spočíva v tom, že manželia žijú spolu v citovej zhode, spolupatričnosti a porozumení. Za tejto situácie súd považoval vzťahy medzi manželmi za vážne narušené a trvalo rozvrátené, odôvodňujúce zrušenie manželstva rozvodom. Príčinu rozvratu vzťahu medzi manželmi videl súd v ich vážne narušených vzťahoch, odlišných povahových vlastnostiach, odlišných názoroch na manželský a rodinný život. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie manžel. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd nedostatočne vykonal dokazovanie, nakoľko od začiatku tvrdil, že manželka je závislá na alkohole. Na tieto skutočnosti poukazoval od začiatku konania. Tiež poukazoval na starostlivosť o ich syna, keďže tento nie je schopný sám sa živiť z dôvodu zdravotného stavu. Uviedol, že má obavy z budúcnosti, nevie, kto a ako sa bude o syna starať. Ten sa vyjadril, že chce bývať aj u otca, aj u matky. Jeho zdravotný stav nedovoľuje, aby žil trvalo samostatne. Zdôraznil, že má v pláne vycestovať do zahraničia za prácou. V konaní zostala preto nezodpovedaná otázka starostlivosti o ich syna. Nesúhlasil so skutkovými tvrdeniami uvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú údajného odmietnutia živiť manželku. Podľa jeho názoru súd

prvej inštancie vec rozhodol predčasne, nakoľko sa nevysporiadal s otázkami, ktoré uviedol v tomto odvolaní. Žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a uplatnil si náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila manželka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. S argumentáciou manžela sa nestotožnila a napadnutý rozsudok považovala za vecne správny. Podľa nej bolo jednoznačne preukázané, že sú naplnené zákonom stanovené predpoklady pre rozvod manželstva, t.j. vážne narušenie a trvalé rozvrátenie vzťahu medzi manželmi, pre ktoré si manželstvo nemôže plniť svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Čo sa týka manželovho tvrdenia, že súd sa nezaoberal otázkou starostlivosti o ich syna, zdôraznila, že ide o ich plnoletého, 36-ročného syna, pričom v konaní o rozvod manželstva sa rieši iba otázka starostlivosti o maloleté deti. Na tomto základe žiadala odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozhodnutia.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Podľa § 23 ods. 1, 2 a 3 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19.

6. Podľa § 18 a 19 zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, starať sa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o potreby rodiny a rozhodovať spoločne o všetkých právach, ktoré sa týkajú rodiny.

7. V zmysle § 1 ods. 1 zákona o rodine je manželstvo zväzok muža a ženy vzniknutý na základe dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom. Zákon o rodine síce manželstvo chápe ako trvalé životné spoločenstvo muža a ženy, no bezpodmienečne netrvá na jeho zachovaní. V odôvodnených prípadoch, za podmienok ním ustanovených, umožňuje pristúpiť k jeho zrušeniu.

8. Zhodne so súdom prvej inštancie je aj odvolací súd toho názoru, že v tomto prípade existujú zákonom stanovené dôvody rozvodu manželstva. Bolo preukázané, že manželstvo účastníkov je vážne narušené a trvalo rozvrátené, pričom nie sú reálne predpoklady zlepšenia vzájomných manželských vzťahov a ďalšieho manželského spolužitia, a to predovšetkým s prihliadnutím na postoj manželky, ako i skutkové okolnosti tejto veci, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli. Bolo preukázané, že účastníci konania spolu nežijú, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, medzi manželmi nastali i nehody ústiace do podania trestného oznámenia manželom na manželku. Manželka udržiava známosť s iným mužom. V dôsledku uvedeného vznikla medzi účastníkmi situácia, v ktorej si manželstvo neplní svoj spoločenský účel, ktorý zákon o rodine vidí vo vytváraní rodinného prostredia, kde manželia žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení a poskytujú si navzájom podporu a pomoc. Manželstvo účastníkov si neplní žiadnu zo svojich základných funkcií - biologickú, ekonomickú, funkciu vzájomnej podpory a pomoci, výchovnú. Účastníci nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spoločne, ani sa intímne nestýkajú. Manželka obnovenie manželského spolužitia s manželom odmieta.

9. Dôvody pre zamietnutie návrhu na rozvod manželstva, uvádzané manželom v jeho odvolaní, nie sú z právneho hľadiska v tejto veci významné, nakoľko § 23 zákona o rodine predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov, bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Preto je i tvrdenie manžela z podaného odvolania o probléme manželky s alkoholom irelevantné. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom, čo v tejto veci bolo preukázané.

10. Podľa § 100 CMP s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov rodičov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

11. Ak manžel v odvolaní namietal, že v konaní zostala nezodpovedaná otázka starostlivosti o ich spoločného syna, ktorý nie je pre svoj zdravotný stav schopný sám sa živiť a starať sa o seba sám, tak je nutné zdôrazniť, že podľa citovaného ustanovenia s konaním o rozvode je spojené konanie o úpravu pomerov rodičov iba k ich maloletým deťom. Akékoľvek iné otázky sa s konaním o rozvod manželstva nespájajú, môžu však byť predmetom samostatného konania. V tomto prípade je dieťa účastníkov konania plnoleté, preto sa súd prvej inštancie správne nezaoberal úpravou pomerov rodičov k ich dieťaťu na čas po rozvode.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).